

คู่มือ

แบบทดสอบการอ่านออกเขียนได้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สำนักทดสอบทางการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กันยายน ๒๕๕๘

**คู่มือแบบทดสอบการอ่านออกเขียนได้
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๘
(ปลายภาคเรียนที่ ๑-๒)**

หลักการและเหตุผล

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพอันนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มีความเข้มแข็งในทุกด้าน การปูพื้นฐานในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ประเทศที่เจริญแล้วและมีความก้าวหน้าอย่างมั่นคงในทุกด้านให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นแรก รัฐบาลชุดปัจจุบันจึงกำหนดเป็นนโยบายโดยคณะกรรมการพัฒนาและพัฒนาศึกษาว่าในระยะเร่งด่วน ปีการศึกษา ๒๕๕๘ เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องอ่านออกเขียนได้ ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ขึ้น โดยกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วน ข้อที่ ๑ ที่ว่า **“เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องอ่านออกเขียนได้ และต้องมีระบบการประเมินที่เป็นรูปธรรม”** ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยสำนักต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการพัฒนาและสนับสนุนส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนทุกแห่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีต่างๆ เพื่อให้นักเรียนในทุกระดับชั้นสามารถอ่านเขียนได้ตามความสามารถของนักเรียนที่จบในแต่ละชั้นปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องอ่านออกเขียนได้ และมอบหมายให้สำนักทดสอบทางการศึกษาดำเนินการประเมินว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ สามารถอ่านออกเขียนได้ทุกคนหรือไม่ และภาพรวมของประเทศอยู่ในระดับใด

สำนักทดสอบทางการศึกษาจึงได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาข้อสอบมาตรฐานสำหรับการสอบปลายภาคเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อสนับสนุนให้โรงเรียนมีและใช้ข้อสอบมาตรฐานในการสอบ และเพื่อประเมินผลการดำเนินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานข้อที่ ๑ ดังกล่าว กรอบโครงสร้างข้อสอบที่สร้างขึ้นนี้ได้จาก ๑) การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ๒) การวิเคราะห์ระดับพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ๓) กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยที่ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้วงคำศัพท์ในบัญชีคำพื้นฐาน โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า ๕ ปี และนักวัดและประเมินผล ข้อสอบที่สร้างตามกรอบโครงสร้างนี้ ครูผู้สอนจึงสามารถนำไปวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ตรงประเด็นและสามารถแก้ปัญหาการอ่านเขียนได้ตรงตามความเป็นจริงได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในการนี้ สำนักทดสอบทางการศึกษา โดยการมอบหมายจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในด้านการอ่านออกเขียนได้ จำนวน ๒ ครั้ง คือ ปลายภาคเรียนที่ ๑ และปลายภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินในครั้งนี้ ได้แก่ ข้อสอบวัดสมรรถนะนักเรียน ๓ ด้าน คือ อ่านออก อ่านรู้เรื่อง และเขียนได้ ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ไปวางแผนแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพนักเรียนในระดับชั้นต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามนโยบายยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

จุดประสงค์ของการประเมิน

๑. เพื่อให้ได้ข้อมูลผลประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปลายภาคเรียนที่ ๑ และปลายภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘
๒. เพื่อวิเคราะห์ผลการประเมินเป็นสารสนเทศที่นำไปใช้วางแผนปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นถัดไปได้้อย่างเหมาะสม
๓. เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นที่สูงขึ้นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปลายภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ครั้งนี้ ได้กำหนดนิยามไว้ ดังนี้

อ่านออก หมายถึง การอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ หรือประโยคสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ)

อ่านรู้เรื่อง หมายถึง การอ่านคำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ หรือประโยคสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถบอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง สำหรับเด็ก (เป็นข้อความง่ายๆ) จับใจความจากเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่สำคัญที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนได้ หมายถึง การเขียนคำ คำคล้องจอง ประโยค หรือข้อความสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถเขียนคำ ประโยคง่ายๆ คำคล้องจอง ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เขียนสะกดคำ แจกลูกประสมคำ บอกความหมายของคำ เขียนเรียบเรียงประโยคง่ายๆ ต่อคำคล้องจองง่ายๆ

ลักษณะของแบบทดสอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้ ซึ่งมีทั้งหมด ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ ๑ สอบการอ่านออกเสียง ฉบับที่ ๒ สอบการอ่านรู้เรื่อง และฉบับที่ ๓ สอบการเขียน โดยแต่ละฉบับมีรายละเอียด ดังนี้

ฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง แบ่งเป็น ๓ ตอน ภายในเวลา ๑๐ นาที ดังนี้

ตอนที่ ๑ การอ่านออกเสียงเป็นคำ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน) ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นคำ สองพยางค์ จำนวน ๑๐ คำ การให้คะแนน ให้คำละ ๑ คะแนน (ถ้าอ่านได้เพียงพยางค์ใดพยางค์หนึ่งไม่ได้คะแนน)

ตอนที่ ๒ การอ่านออกเสียงเป็นประโยค (คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน) ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ติดต่อกันเป็นประโยค จำนวน ๓ ประโยค ให้คะแนน ประโยคละ ๕ คะแนน ในแต่ละประโยคมี ๔ คำ ถ้าอ่านถูกต้อง ให้คำละ ๑ คะแนน ถ้าอ่านเป็นประโยคได้ให้อีก ๑ คะแนน

ตอนที่ ๓ การอ่านออกเสียงเป็นข้อความ (คะแนนเต็ม ๒๕ คะแนน) ให้นักเรียนอ่านข้อความ จำนวน ๑ ข้อความ การให้คะแนน กำหนดจากจำนวนคำที่อ่านถูกต้อง ให้คะแนนคำละ ๑ คะแนน และอ่านเป็นประโยคที่สื่อความหมายได้ชัดเจน ให้ประโยคละ ๑ คะแนน

ฉบับที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง แบ่งเป็น ๓ ตอน ๒๐ ข้อ ให้เวลาสอบ ๒๕ นาที ดังนี้

ตอนที่ ๑ การอ่านรู้เรื่องเป็นคำ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน) ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้แล้วลากเส้นโยงให้ตรงกับภาพที่มีความสัมพันธ์กัน ๑ คำ ต่อ ๑ ภาพ จำนวน ๑๐ คำ การให้คะแนน ให้คำละ ๑ คะแนน

ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่องเป็นประโยค (คะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน) ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้ แล้วลากเส้นโยงให้ตรงกับภาพที่มีความสัมพันธ์กัน ๑ ประโยค ต่อ ๑ ภาพ จำนวน ๖ ประโยค การให้คะแนน ประโยคละ ๒ คะแนน

ตอนที่ ๓ การอ่านรู้เรื่องเป็นข้อความ (คะแนนเต็ม ๘ คะแนน) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ โดยให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วตอบคำถามจำนวน ๔ ข้อ การให้คะแนน ข้อละ ๒ คะแนน

ฉบับที่ ๓ การเขียน แบ่งเป็น ๓ ตอน ๒๐ ข้อ ให้เวลาทั้งหมด ๓๐ นาที ดังนี้

ตอนที่ ๑ การเขียนตามคำบอก (คะแนนเต็ม ๕ คะแนน) ให้กรรมการประเมิน/ครูอ่านคำแล้วให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกของกรรมการ/ครู จำนวน ๑๐ คำ การให้คะแนน ให้คำละ ๐.๕ คะแนน

ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงคำเป็นประโยค (คะแนนเต็ม ๕ คะแนน) ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้มาเขียนเรียงเป็นประโยคให้ถูกต้อง จำนวน ๕ ประโยค การให้คะแนน ข้อละ ๑ คะแนน

ตอนที่ ๓ การเขียนอิสระ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน) ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความจากรูปภาพที่กำหนดให้ จำนวน ๕ ภาพ โดยประโยคหรือข้อความต้องสอดคล้องกับรูปภาพและได้ใจความ การให้คะแนน ข้อละ ๒ คะแนน

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบการอ่านออกเขียนได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑-๒ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีรายละเอียดตามกรอบโครงสร้าง ดังนี้

สมรรถนะ	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัดตามหลักสูตร	ขอบข่ายสาระ (สิ่งเร้า)	จำนวนคำ/จำนวนข้อ	รูปแบบการประเมิน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์การให้คะแนน	มฐ.
อ่านออก	คำ	-อ่านออกเสียง คำ	วงคำศัพท์ที่กำหนด อักษรสามหมู่ ประสมสระเสียงสั้น-ยาว ๑๖ ตัว สระเกิน ๔ ตัว (ทั้งไม่มีรูปและมีรูปวรรณยุกต์) -อักษรกลาง ก จ ด ต บ ป อ -อักษรสูง	๑๐ คำ	ปฏิบัติจริง	๑๐	๑ : ๑	ท ๑.๑
	ประโยค	คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ หรือประโยคสั้นๆ ใช้ในชีวิตประจำวัน (คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ)		๓ ประโยค (๑๒ คำ ๓ ประโยค)	ปฏิบัติจริง	๑๕	- ๑ : ๑ ๑ : ๑	ท ๑.๑ ป.๑/๑
	ข้อความ			๑ ข้อความ (๒๐ คำ ๕ ประโยค)	ปฏิบัติจริง	๒๕	- ๑ : ๑ ๑ : ๑	ท ๑.๑ ป.๑/๒
อ่านรู้เรื่อง	คำ	-บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรองสำหรับเด็ก (เป็นข้อความง่ายๆ)	ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห -อักษรต่ำ ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ -สระ อะ อา อี อี อี อี อุ อู เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ อำ ไอ ไอ เอา	๑๐ คำ	จับคู่	๑๐	๑ : ๑	ท ๕.๑
	ประโยค	-จับใจความจากเรื่องที่อ่าน		๖ ประโยค	จับคู่	๑๒	๑ : ๒	ท ๑.๑ ป.๑/๓
	ข้อความ	-ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน -บอกความหมายของเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่สำคัญ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน -คาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน		๔ ข้อความ ๔ คำถาม	เลือกตอบ	๘	๑ : ๒	ท ๑.๑ ป.๑/๔ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๑.๑ ป.๑/๕
เขียนได้	คำ	-เขียนคำ ประโยคง่ายๆ		๑๐ คำ	เขียน (ตามคำบอก)	๕	๒ : ๑	ท ๒.๑
	ประโยค	คำคล้องจอง ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน		๕ ประโยค	เขียน (เรียงคำในประโยค)	๕	๑ : ๑	ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒
	ข้อความ	-บอกความหมายของคำ -เขียนเรียบเรียงประโยคง่ายๆ ต่อคำคล้องจองง่ายๆ		๕ ข้อความ	เขียนอิสระ (เขียนเรื่องจากภาพ)	๑๐	๑ : ๒	ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๔

หมายเหตุ ส่วนที่ขีดเส้นใต้จะไม่สอบในภาคเรียนที่ ๑ แต่จะใช้สอบในภาคเรียนที่ ๒

กำหนดการสอบ

กำหนดสอบพร้อมกันทั่วประเทศวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยมีตารางสอบ ดังนี้

๐๘.๓๐ - ๑๑.๓๐ น.		๑๓.๐๐ - ๑๓.๒๕ น.	๑๓.๓๐ - ๑๔.๐๐ น.
ฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง (ภาคปฏิบัติ)	พักกลางวัน	ฉบับที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง (แบบทดสอบ)	ฉบับที่ ๓ การเขียน (แบบทดสอบ)

หมายเหตุ ฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง ให้ดำเนินการสอบให้แล้วเสร็จภายในช่วงเช้าโดยให้พิจารณา
แต่งตั้งกรรมการให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ

เกณฑ์การประเมิน

ในการประเมินผลความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑-๒
พิจารณาจากผลการทดสอบของนักเรียนจากการทำข้อสอบแต่ละฉบับ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ตอน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอนที่ ๑ การอ่านออกเสียงคำ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน มี ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน

- ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดได้ถูกต้อง ๑ คำ ให้ ๑ คะแนน
- อ่านผิด ให้ ๐ คะแนน

ตอนที่ ๒ การอ่านออกเสียงประโยค คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน มี ๓ ข้อ ข้อละ ๕ คะแนน
ในแต่ละข้อ

- ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงคำในประโยคที่กำหนดให้ได้ถูกต้องทั้งหมดและอ่านเป็นประโยคได้
ให้ ๕ คะแนน แบ่งเป็น
 - ในแต่ละประโยคมี ๔ คำ ถ้าอ่านถูกต้องให้คำละ ๑ คะแนน
 - ถ้าอ่านเป็นประโยคได้ให้อีก ๑ คะแนน

ตอนที่ ๓ การอ่านออกเสียงข้อความ คะแนนเต็ม ๒๕ คะแนน ดังนี้

- ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงคำในข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้องทั้งหมด ให้คะแนน
คำละ ๑ คะแนน และอ่านเป็นประโยคได้ซึ่งเป็นประโยคที่มีความหมายให้
ประโยคละ ๑ คะแนน

- หมายเหตุ**
๑. คำซ้ำไม่คิดคะแนน (คิดให้คะแนนเฉพาะคำที่มีหมายเลขกำกับ)
 ๒. อ่านผิดคำซ้ำเดิมไม่หักคะแนนเพิ่ม

ฉบับที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ตอน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอนที่ ๑ การอ่านรู้เรื่องเป็นคำ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน มี ๑๐ ข้อ ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้แล้ว ลากเส้นโยงคำให้ตรงกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กัน ๑ คำ ต่อ ๑ ภาพ จำนวน ๑๐ คำ จากรูปภาพที่กำหนดให้ ๑๒ รูป

- ถ้านักเรียนลากเส้นโยงคำกับรูปภาพได้ถูกต้อง ได้คำละ ๑ คะแนน ถ้าโยงคำกับรูปภาพ ไม่ถูกต้อง ได้ ๐ คะแนน

ตอนที่ ๒ การอ่านรู้เรื่องเป็นประโยค คะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน มี ๖ ข้อ ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้ แล้วลากเส้นโยงประโยคกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กัน ๑ ประโยค ต่อ ๑ ภาพ จำนวน ๖ ประโยค จากรูปภาพที่กำหนดให้ ๗ รูป

- ถ้านักเรียนลากเส้นโยงประโยคกับรูปภาพที่สัมพันธ์กันได้ถูกต้อง ได้ประโยคละ ๒ คะแนน ถ้าโยงประโยคกับรูปภาพที่กำหนดไม่ถูกต้อง ได้ ๐ คะแนน

ตอนที่ ๓ การอ่านรู้เรื่องเป็นข้อความ คะแนนเต็ม ๘ คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ ๔ ข้อ ตอบถูกได้ข้อละ ๒ คะแนน ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

ฉบับที่ ๓ การเขียน ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ตอน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอนที่ ๑ การเขียนตามคำบอก คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มีทั้งหมด ๑๐ คำ คำละ ๐.๕ คะแนน

- ถ้านักเรียนสามารถเขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง ๑ คำ ให้ ๐.๕ คะแนน

ตอนที่ ๒ การเขียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ข้อละ ๑ คะแนน

- ถ้านักเรียนเขียนเรียงประโยคได้ถูกต้องมีความหมาย ให้ข้อละ ๑ คะแนน
ถ้าเรียงประโยคไม่ถูกต้องหรือไม่มีความหมาย ได้ ๐ คะแนน

ตอนที่ ๓ การเขียนอิสระ ให้นักเรียนแต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้ จำนวน ๕ ข้อ

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ข้อละ ๒ คะแนน

- ถ้านักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่สอดคล้องกับรูปภาพที่กำหนดให้และมีความหมาย ได้ ๒ คะแนน

- ถ้านักเรียนเขียนไม่เป็นประโยคแต่เขียนเป็นคำที่สอดคล้องกับรูปภาพที่กำหนดให้ ได้ ๑ คะแนน

- ถ้านักเรียนเขียนประโยคหรือคำไม่สอดคล้องกับรูปภาพที่กำหนดให้หรือไม่เขียน ได้ ๐ คะแนน

หมายเหตุ เฉพาะตอนที่ ๓ การเขียนอิสระ เน้นการเขียนคำหรือประโยคที่สื่อความได้ หากสะกดผิดแต่อ่าน ได้ใจความ ให้ ๑ คะแนน

การแปลความหมายของผลการประเมิน

ผลการประเมินในภาพรวม สามารถแปลความหมายได้ ดังต่อไปนี้

ความหมายในภาพรวม	ระดับความสามารถ
ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการอ่านออกเสียง อ่านรู้เรื่อง และเขียน คำ ประโยค และข้อความในวงคำศัพท์ที่กำหนดได้ถูกต้อง ตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป	ดีมาก
ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการอ่านออกเสียง อ่านรู้เรื่อง และเขียน คำ ประโยค และข้อความในวงคำศัพท์ที่กำหนดได้ถูกต้อง ตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป แต่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕	ดี
ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการอ่านออกเสียง อ่านรู้เรื่อง และเขียน คำ ประโยค และข้อความในวงคำศัพท์ที่กำหนดได้ถูกต้องตั้งแต่ ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป แต่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	พอใช้
ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการอ่านออกเสียง อ่านรู้เรื่อง และเขียน คำ ประโยค และข้อความในวงคำศัพท์ที่กำหนดได้ถูกต้อง ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕	ปรับปรุง

การนำผลการประเมินไปใช้ในการวินิจฉัยนักเรียน

ผลจากการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปลายภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ครั้งนี้ นอกจากจะนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการอ่านเขียนของนักเรียนในภาพรวมของประเทศ สังกัด หรือเขตพื้นที่การศึกษา แล้ว โรงเรียนยังสามารถใช้ผลการประเมินในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนในการอ่านเขียนได้ทันทีและสามารถทบทวนวิธีการสอนของครูได้อีกทางหนึ่งด้วย หลังจากที่โรงเรียนบันทึกข้อมูลผลการประเมินของนักเรียนรายบุคคลส่งเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทุกคนควรร่วมกันพิจารณาผลการประเมินของนักเรียนในภาพรวมและวิเคราะห์เป็นรายคน ซึ่งจะทำให้ทราบว่าโดยภาพรวมของโรงเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีจุดอ่อนที่ต้องเร่งแก้ไขในเรื่องใด ครูจะได้ปรับวิธีการสอนใหม่ให้เหมาะกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหานั้นๆ ส่วนการวิเคราะห์ผลการประเมินเป็นรายคนจะทำให้ครูทราบว่านักเรียนคนนั้นไม่เข้าใจเรื่องใด ก็จะสามารถแก้ไขและพัฒนาได้ตรงประเด็น

การวิเคราะห์และพิจารณาผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อการวินิจฉัยข้อบกพร่องด้านการอ่านเขียนของนักเรียน พิจารณาได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑) การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล

จากผลการทดสอบ ฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง ครูสามารถพิจารณาได้ว่านักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงในแต่ละตอนแล้วอ่านได้หรืออ่านไม่ได้ ดังนี้

ตอนที่ ๑ จากการอ่านออกเสียงคำ ๑๐ ข้อ ๑๐ คำ นั้น ครูทราบได้ทันทีว่านักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียง ผิดที่คำใดบ้าง ผิดคำที่เป็นพยัญชนะที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น ก - ฎ เป็นต้น หรือผิดที่การใช้สระเสียงสั้นเสียงยาวในการประสมเป็นคำ หรือคำที่ใช้วรรณยุกต์ เช่น

- “ตำตา” ถ้านักเรียนอ่าน “ตำ” ไม่ได้ แต่อ่าน “ตา” ได้ แสดงว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการอ่าน “สระเกิน คือ สระอำ” ครูต้องกลับไปทบทวนวิธีการสอนใหม่ และ/หรือฝึกฝนให้นักเรียนได้อ่านคำที่ใช้สระอำให้มากขึ้นจนคล่อง

- “ล่าช้า” ถ้านักเรียนอ่าน “ล่า” หรือ “ช้า” ไม่ได้ แสดงว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการอ่าน “วรรณยุกต์ เอก หรือ โท” ครูต้องกลับไปทบทวนวิธีสอนใหม่ และ/หรือฝึกฝนให้นักเรียนได้อ่านคำที่มีการใช้วรรณยุกต์มากขึ้นจนคล่อง

ตอนที่ ๒ จากการอ่านออกเสียงประโยค ซึ่งมี ๓ ข้อ ข้อละ ๑ ประโยค ครูสามารถพิจารณาได้ว่านักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงผิดที่คำใดบ้างจากประโยคที่กำหนดให้ เช่น ผิดคำที่เป็นพยัญชนะที่มีความคล้ายคลึงกัน หรือผิดที่การใช้สระเสียงสั้นเสียงยาวในการประสมเป็นคำ หรือคำที่ใช้วรรณยุกต์ เช่น

- “กาไขในป่า” ถ้านักเรียนอ่านคำว่า “กา” ได้ แต่อ่านคำว่า “ไข” หรือ “ใน” หรือ “ป่า” ไม่ได้ แสดงว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการอ่าน “สระเกิน คือ สระไอ สระโอ” และอาจมีข้อบกพร่องในการอ่าน “คำที่มีวรรณยุกต์เอก” ดังนั้น ครูจึงต้องกลับไปทบทวนวิธีการสอนอ่านคำที่ใช้สระเกินและคำที่มีวรรณยุกต์ใหม่ และฝึกฝนให้นักเรียนอ่านได้จนคล่องแคล่ว
- ถ้านักเรียนอ่านได้เป็นคำแต่ไม่สามารถอ่านเป็นประโยคได้ แสดงว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการอ่านประโยค ดังนั้นครูจึงต้องฝึกฝนการอ่านประโยคให้นักเรียนอ่านได้จนคล่องแคล่ว

ตอนที่ ๓ จากการอ่านออกเสียงข้อความที่มี ๒๐ คำ (ไม่นับคำซ้ำ) ครูสามารถพิจารณาได้ว่านักเรียนแต่ละคนที่ย่านข้อความที่กำหนดให้ นั้น มีคำใดบ้างที่นักเรียนอ่านถูกต้อง คำใดบ้างที่นักเรียนอ่านผิด คำที่นักเรียนอ่านผิดนั้น เป็นคำที่ใช้สระเสียงสั้นก็คำ คำที่ใช้สระเสียงยาวก็คำ คำที่ใช้วรรณยุกต์ก็คำ คำที่ใช้สระเกินก็คำ กลุ่มคำใดที่นักเรียนคนนี้อ่านผิดมากที่สุด หรือมีนักเรียนกี่คนที่ยังมีปัญหาในการอ่านรวมเป็นประโยค ครูก็จะมีข้อมูลในการวินิจฉัยหาสาเหตุที่แท้จริงว่าปัญหานั้นๆ เกิดจากวิธีการสอนของครูหรือวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน (การวินิจฉัยการอ่านข้อความของนักเรียนใช้หลักการเกี่ยวกับการวินิจฉัยการอ่านคำและการอ่านประโยค ในตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒)

หมายเหตุ กรณีที่พบว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ตามข้อวินิจฉัยในการอ่านตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ ครูต้องพัฒนาจนนักเรียนอ่านออกเสียงก่อน และกรณีที่นักเรียนอ่านไม่ออก ผลของการทดสอบจากแบบทดสอบฉบับที่ ๒ ไม่ควรนำมาใช้ในการวินิจฉัยหรือแก้ไขปัญหา แต่ถ้าหากพบว่านักเรียนสามารถอ่านออกเฉพาะส่วนที่เป็นคำ ครูสามารถใช้ผลในตอนที่ ๑ ในการวินิจฉัยว่านักเรียนมีความเข้าใจในความหมายของคำที่อ่านและพัฒนาต่อไป

จากผลการทดสอบ ฉบับที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง หลังจากพิจารณาการอ่านคำ ประโยค และข้อความของนักเรียนจากผลการสอบฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง แล้ว คณะครูควรร่วมกันพิจารณาว่านักเรียนแต่ละคนสามารถเข้าใจความหมายของ คำ ประโยค และข้อความที่อ่านหรือไม่ ดังนี้

ตอนที่ ๑ จากการให้นักเรียนอ่าน คำ ๑๐ ข้อ ๑๐ คำ แล้วให้นักเรียนลากเส้นโยงภาพที่มีความหมายตรงกับคำที่กำหนดให้ถูกต้องนั้น จากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียน จะทำให้ครูทราบว่านักเรียนแต่ละคนนั้นเข้าใจความหมายของคำที่อ่านคำใดบ้าง เช่น

- “ดูตา” ถ้านักเรียนอ่านแล้วเข้าใจคำว่า “ดูตา” หมายถึง อาการที่ยกมือไปที่ตาและดูไปมา นักเรียนจะต้องลากเส้นโยงคำว่า “ดูตา” กับภาพที่กำหนดได้ถูกต้อง แต่ถ้าลากเส้นโยงไม่ถูกต้อง ย่อมแสดงว่านักเรียนอ่านคำออกแต่ไม่เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน ครูที่สอนนักเรียนคนนั้นต้องกลับไปทบทวนวิธีการสอนใหม่ เพื่อเสริมความ

เข้าใจโดยพยายามใช้สื่อประกอบการสอนให้มากขึ้น และ/หรือฝึกฝนให้นักเรียนได้บอกหรืออธิบายสิ่งที่เข้าใจจากคำที่ให้นักเรียนอ่านให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและปรับแก้ได้อย่างถูกต้อง

ตอนที่ ๒ จากการทดสอบว่านักเรียนอ่านประโยคแล้วรู้เรื่องหรือไม่ ซึ่งข้อสอบตอนนี้มี ๖ ข้อ ข้อละ ๑ ประโยคนั้น การวินิจฉัยการอ่านประโยคแล้วเข้าใจเรื่องราว และลากเส้นโยงได้ตรงกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง (*ครูต้องมั่นใจว่านักเรียนอ่านคำทุกคำและเข้าใจความหมายของคำทุกคำได้ถูกต้องก่อน*) การวินิจฉัยการอ่านประโยคแล้วรู้เรื่อง นั้น ประโยคมีความซับซ้อนมากกว่าคำ เพราะมีองค์ประกอบภายในภาพมากกว่า การทำความเข้าใจกับคำ ครูอาจต้องพูดคุยซักถามนักเรียนคนนั้นว่า ในแต่ละประโยคที่นักเรียนตอบผิวนั้น นักเรียนเข้าใจอย่างไร แล้วให้นักเรียนพิจารณาภาพใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนไม่ได้ตอบถูกเพราะการเดา ครูต้องสร้างความเข้าใจโดยการทบทวนหลายๆ ครั้ง และฝึกให้นักเรียนได้พูดอธิบายสิ่งที่เข้าใจจากประโยคที่ให้นักเรียนอ่าน อาจใช้สื่อประกอบการสอนให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและปรับแก้ได้อย่างถูกต้อง

ตอนที่ ๓ ข้อสอบในตอนนี้มี ๔ ข้อ ข้อละ ๑ ข้อความ แต่ละข้อเป็นข้อความที่ระบุเป็นเรื่องราวที่มีความหมาย มีการดำเนินเหตุการณ์ (*ครูต้องมั่นใจว่านักเรียนอ่านคำทุกคำและเข้าใจความหมายของคำทุกคำได้ถูกต้องก่อน*) ในการวิเคราะห์วินิจฉัยว่านักเรียนอ่านรู้เรื่องและสามารถเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมด แล้วตอบคำถามจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้ได้ แสดงว่านักเรียนอ่านแล้วเข้าใจเรื่องราว แต่ถ้านักเรียนเลือกคำตอบไม่ถูกต้อง อาจแสดงว่า นักเรียนสับสนในเหตุการณ์ ตัวละคร พฤติกรรมของคนในเหตุการณ์ก็ได้ ที่สำคัญนักเรียนอาจยังไม่สามารถสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องราวนั้นๆ ได้ ครูควรต้องทบทวนวิธีการสอนใหม่ โดยพยายามตั้งคำถามจากง่ายไปยาก เช่น ทบทวนเรื่องราวในเหตุการณ์ ตั้งคำถามที่กระตุ้นการคิดเชื่อมโยง คิดหาความสัมพันธ์ ตีความเหตุการณ์ในเรื่อง เป็นต้น ใช้สื่อประกอบการสอนให้มากขึ้น และครูต้องอดทนให้นักเรียนตอบคำถามหากนักเรียนต้องการเวลาคิด เพื่อให้นักเรียนได้บอกหรืออธิบายสิ่งที่เข้าใจจากเรื่องราวที่ให้นักเรียนอ่านให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและปรับแก้ได้อย่างถูกต้อง

จากผลการทดสอบ ฉบับที่ ๓ การเขียน ครูพิจารณาได้ว่านักเรียนแต่ละคนสามารถเขียนได้หรือไม่ได้ในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ จากการเขียนคำของนักเรียนตามคำบอกของผู้ประเมินหรือครูจำนวน ๑๐ ข้อ ๑๐ คำนั้น เมื่อวิเคราะห์จากผลการเขียนของนักเรียน ครูย่อมสามารถทราบได้ทันทีว่านักเรียนแต่ละคนเขียนผิดเพราะเหตุใด เช่น ฟังเสียงพยัญชนะไม่ชัดเจน (นักเรียนอาจได้ยินคำว่า มาดู เป็น ตาดู) จำรูปสระประสมเสียงสั้นหรือเสียงยาวไม่ได้ จึงเขียนไม่ถูกต้อง หรือใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง เช่น

- “ตาด่า” ถ้านักเรียนเขียน “ด่า” ไม่ได้ แต่เขียน “ตา” ได้ แสดงว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียน “สระเกิน คือ สระอำ และมีข้อบกพร่องในการเขียนประสมคำที่มีวรรณยุกต์เอก” ครูควรต้องทบทวนวิธีการสอนใหม่ และ/หรือฝึกฝนให้นักเรียนได้เขียนคำที่ใช้สระอำและเขียนคำที่มีวรรณยุกต์เอกให้มากขึ้นจนคล่อง

ตอนที่ ๒ ในการทดสอบตอนที่ ๒ (การเขียนเรียงประโยค) นี้ ต้องการวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนว่าสามารถเข้าใจรูปประโยค ซึ่งประกอบด้วย ประธาน และกริยา และอาจมีกรรมหรือส่วนขยายอื่นๆ โดยให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ซึ่งอยู่สลับที่กัน มาเขียนเรียงใหม่ให้เป็นประโยค

ที่ถูกต้องและมีความหมาย มีทั้งหมด ๕ ข้อ ข้อละ ๑ ประโยค จากการพิจารณาผลการทดสอบของนักเรียน รายคน ครูสามารถวิเคราะห์ได้ทันทีว่านักเรียนแต่ละคนเขียนเรียงประโยคผิดเพราะเหตุใด เช่น

- ข้อสอบกำหนดว่า “ในทะเล / ปูม้า / ไป / หา / อาตี” ให้นักเรียนเขียนเรียงใหม่ให้ถูกต้อง (คำตอบที่ถูกต้อง คือ อาตีไปหาปูม้าในทะเล) ปรากฏว่า นักเรียนเขียนเรียงใหม่เป็น “ในทะเลอาตีไปหาปูม้า” แสดงว่า นักเรียนเรียงตามภาษาพูดของตน หรือ “อาตีหาปูม้าไปทะเล” แสดงว่า นักเรียนสับสนกับหน้าที่ของคำในประโยค หรือ “ปูม้าไปหาอาตีในทะเล” แสดงว่า นักเรียนอาจเข้าใจหน้าที่ของคำในประโยค แต่เป็นประโยคที่ไม่เป็นความจริงและเป็นไปไม่ได้ เป็นต้น นั่นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ครูต้องหมั่นฝึกให้นักเรียนแต่งประโยค หรือเรียบเรียงประโยคให้มากขึ้นจนคล่อง และเข้าใจประโยคอย่างมีความหมาย

ตอนที่ ๓ การทดสอบการเขียนตอนที่ ๓ (การเขียนอิสระ) นี้ ต้องการวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนว่าสามารถแปลความหมายจากภาพและสื่อสารออกมาเป็นประโยคได้หรือไม่ โดยให้นักเรียนเขียนประโยค ๑ ประโยค (หรือมากกว่าหากนักเรียนสามารถเขียนได้) ซึ่งข้อสอบมีทั้งหมด ๕ ข้อ ข้อละ ๑ ภาพ เมื่อพิจารณาจากประโยคหรือข้อความที่นักเรียนเขียน ครูพิจารณาได้ว่านักเรียนแต่ละคนสามารถสื่อความหมายจากภาพให้ผู้อื่นรับรู้ได้ดีเพียงใด เช่น

- ข้อสอบกำหนดภาพ “คนผู้ชายกำลังยืนดูกอบัวหลายๆ กอ อยู่ที่สระบัว” ถ้านักเรียนเขียนว่า “อามาดูกอบัว” แสดงว่า นักเรียนสามารถแปลความหมายจากภาพและสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ แต่ถ้านักเรียนเขียนว่า “ตากะบัว หรือ อากะบัว หรือ พ่อและบัว” แสดงว่า นักเรียนยังสื่อความจากภาพได้เพียงตัวละครในภาพ แต่ไม่สามารถบอกกิริยาอาการหรือเรื่องราวในภาพได้ หรือเขียนว่า “ดูบัว” หรือ “บัว” แสดงว่านักเรียนสามารถสื่อสารได้เพียงสิ่งที่เห็นในภาพเท่านั้น เป็นต้น นั่นแสดงว่า การสื่อความหมายของนักเรียนยังเป็นคำ หรือวลี ทำให้การสื่อเรื่องราวในภาพจึงไม่สมบูรณ์ ดังนั้น ครูต้องหมั่นฝึกให้นักเรียนแต่งประโยค หรือเรียบเรียงประโยคให้มากขึ้นจนคล่อง และเข้าใจประโยคอย่างมีความหมาย และขยายจากการเขียน ๑ ประโยค เป็นหลายๆ ประโยคต่อไป

๒) การวิเคราะห์ผลในภาพรวมของโรงเรียน

จากผลการทดสอบนักเรียนรายคน โรงเรียนสามารถนำมาวิเคราะห์และสรุปหาจุดบกพร่องของการสอนหรือการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมได้ เช่น พบว่านักเรียนส่วนใหญ่อ่านผิดซ้ำๆ ที่คำเดียวกัน แสดงว่า คำนั้นเป็นคำยากสำหรับนักเรียน ครูควรต้องปรับกระบวนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียน และฝึกให้มากขึ้น หรือพบว่านักเรียนส่วนใหญ่อ่าน-เขียนคำที่ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้องในกลุ่มพยัญชนะเสียงสูง โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาชุดฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน-เขียนคำที่ใช้วรรณยุกต์โดยให้ทำซ้ำๆ จนคล่อง ก็จะเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุด เป็นต้น ทั้งนี้ สิ่งที่โรงเรียนวิเคราะห์ได้จากผลการทดสอบจะช่วยให้ครูค้นหาเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน หรือปรับเปลี่ยนวิธีสอนเพื่อแก้ไขปัญหาคำอ่านเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้หมดทุกคน และช่วยกันเสริมสร้างพื้นฐานการอ่านเขียนของนักเรียนให้เข้มแข็ง จนเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนถัดไปได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนการดำเนินการสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเขียนได้

๑. การเตรียมการก่อนการสอบ

ก่อนการสอบ ให้โรงเรียนเตรียมการให้พร้อมเพื่อให้การดำเนินการสอบได้มาตรฐาน และป้องกันมิให้เกิดปัญหาในการสอบ ดังนี้

- ๑.๑ การจัดห้องสอบ ให้จัดห้องสอบตามปกติของการจัดสอบในปลายปี ปลายภาคของโรงเรียน
- ๑.๒ การแต่งตั้งกรรมการกำกับการสอบ ให้แต่งตั้งกรรมการห้องสอบละ ๒ คน (สำหรับแบบทดสอบฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง ให้พิจารณาแต่งตั้งกรรมการให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนเพื่อให้อ่านเสร็จภายในครึ่งวัน)
- ๑.๓ การจัดทำสำเนาแบบทดสอบและเอกสารประกอบ สำนักทดสอบทางการศึกษาจะส่งต้นฉบับให้สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตละ ๑ ชุด ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษาต้องดำเนินการจัดเตรียมทำสำเนาข้อสอบหรือมอบหมายให้โรงเรียนจัดทำ สำหรับดำเนินการสอบ ดังนี้
 - ๑.๓.๑ แบบทดสอบฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ แบบทดสอบสำหรับนักเรียน และแบบทดสอบสำหรับกรรมการให้คะแนน การจัดเตรียมแบบทดสอบนั้น แบบสำหรับให้นักเรียนอ่านให้สำเนา ๑ ชุด ต่อ ๑ ห้องสอบ (กรณีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มให้สำเนาตามจำนวนกรรมการ) แบบทดสอบสำหรับให้กรรมการให้คะแนน ให้จัดทำสำเนาแบบทดสอบให้พอดีกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ
 - ๑.๓.๒ แบบทดสอบฉบับที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง ให้จัดทำสำเนาแบบทดสอบให้พอดีกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ
 - ๑.๓.๓ แบบทดสอบฉบับที่ ๓ การเขียน แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ แบบทดสอบสำหรับนักเรียน และแบบทดสอบสำหรับกรรมการในการอ่านคำให้นักเรียนเขียน รวมถึงอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจการทำแบบทดสอบในตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ การจัดทำแบบทดสอบสำหรับนักเรียนให้สำเนาพอดีกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบสำหรับกรรมการให้สำเนา ๑ ฉบับ ต่อ ๑ ห้องสอบ
 - ๑.๓.๔ แบบกรอกคะแนนนักเรียนให้จัดทำสำเนา ๑ ชุด ต่อ ๑ ห้องสอบ และแบบสรุปข้อมูลผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (ปลายภาคเรียนที่ ๑) ให้จัดทำสำเนา ๑ ชุด ต่อ ๑ โรงเรียน

๒. การดำเนินการสอบ

ในการดำเนินการสอบ ให้คณะกรรมการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ กรรมการดำเนินการสอบรับแบบทดสอบก่อนการสอบไม่เกิน ๓๐ นาที จากนั้นศึกษาและทำความเข้าใจวิธีการสอบและเกณฑ์การให้คะแนนร่วมกัน
- ๒.๒ กรรมการดำเนินการสอบเปิดซองแบบทดสอบ และตรวจสอบจำนวนแบบทดสอบในแต่ละซองให้ครบตามจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องสอบและให้ครบทั้ง ๓ ฉบับ
- ๒.๓ ให้กรรมการดำเนินการสอบแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ ๑ การอ่านออกเสียง (คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน)

 - ๑) ให้นักเรียนสอบอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนอ่านทีละ ๑ คน
 - ๒) กรรมการเขียนชื่อ สกุล โรงเรียน ห้องที่ เลขที่ ของนักเรียน ลงในแบบทดสอบสำหรับกรรมการบันทึกคะแนน
 - ๓) กรรมการแจกบทอ่านสำหรับนักเรียนให้นักเรียน พร้อมทั้งอธิบายคำชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ ก่อนลงมืออ่านพร้อมกับจับเวลา
 - ๔) กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องคำที่นักเรียนอ่านถูก และใส่เครื่องหมาย x ในช่องคำที่นักเรียนอ่านผิด

๕) ให้นักเรียนสอบอ่านออกเสียงคนละไม่เกิน ๑๐ นาที เมื่อกรรมการดำเนินการสอบให้สัญญาณหมดเวลาแล้ว นักเรียนยังอ่านไม่เสร็จ ให้นักเรียนหยุดอ่านทันที

๖) กรรมการดำเนินการสอบตรวจสอบความถูกต้องของคำที่นักเรียนอ่านทันที แล้วกรอกข้อมูลลงแบบบันทึกคะแนนอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๗) ให้นักเรียนคนถัดไปเข้ามาสอบอ่านต่อไป

แบบทดสอบฉบับที่ ๒ การอ่านรู้เรื่อง (คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน)

๑) กรรมการแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเขียนข้อมูลส่วนบุคคล (ชื่อ สกุล โรงเรียน ห้องที่ เลขที่) ลงในแบบทดสอบ

๒) กรรมการอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำข้อสอบในแต่ละตอนก่อนลงมือสอบ

๓) เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการทำข้อสอบแล้ว ให้นักเรียนลงมือทำในแบบทดสอบ กรรมการจับเวลา

๔) กรรมการบอกเวลา ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อเวลาสอบผ่านไปครึ่งหนึ่งของเวลาสอบ ครั้งที่ ๒ เมื่อเหลือเวลาสอบ ๕ นาทีสุดท้าย

๕) เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนวางแบบทดสอบไว้บนโต๊ะ กรรมการเก็บรวบรวมแบบทดสอบเรียงตามลำดับเลขที่สอบ แล้วนำบรรจุใส่ซองและนำส่งกรรมการตรวจให้คะแนนต่อไป

แบบทดสอบฉบับที่ ๓ การเขียน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

๑) กรรมการแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเขียนข้อมูลส่วนบุคคล (ชื่อ สกุล โรงเรียน ห้องที่ เลขที่) ลงในแบบทดสอบ

๒) กรรมการอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำข้อสอบในแต่ละตอนก่อนลงมือสอบ

๓) เริ่มลงมือสอบ ตอนที่ ๑ การเขียนตามคำบอก ให้กรรมการอ่านคำที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนพร้อมกัน โดยแต่ละคำให้กรรมการอ่านซ้ำ ๓ ครั้ง โดยให้มีระยะห่างของการอ่าน ๑๐-๑๕ วินาทีต่อครั้ง ให้นักเรียนเขียนแต่ละคำ ไม่เกินคำละ ๑ นาที

๔) เมื่อสอบตอนที่ ๑ เสร็จแล้ว ให้นักเรียนลงมือสอบตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

๕) กรรมการบอกเวลา ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อเวลาสอบผ่านไปครึ่งหนึ่งของเวลาสอบ ครั้งที่ ๒ เมื่อเหลือเวลาสอบ ๕ นาทีสุดท้าย

๖) เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนวางแบบทดสอบบนโต๊ะ กรรมการเก็บรวบรวมแบบทดสอบเรียงตามลำดับเลขที่สอบ แล้วนำบรรจุใส่ซองและนำส่งกรรมการตรวจให้คะแนนต่อไป

๓. การดำเนินการหลังสอบ

เมื่อดำเนินการทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑) กรรมการนำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ ๒ และ ฉบับที่ ๓ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน และกรอกคะแนนที่ได้ลงแบบบันทึกคะแนนอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๒) โรงเรียนบันทึกคะแนนตามแบบบันทึกคะแนนการอ่านออกเขียนได้ และบันทึกสรุปรายงานการประเมินการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (ปลายภาคเรียนที่ ๑) ลงโปรแกรม excel นำส่งเขตพื้นที่การศึกษา **ภายในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘**

๓) เขตพื้นที่การศึกษารวบรวมผลการสอบของแต่ละโรงเรียนในโปรแกรม excel ให้อยู่ใน sheet เดียวกัน แล้วนำส่งสำนักทดสอบทางการศึกษาทางระบบ EPCC (ข้อความส่วนตัว) **ภายในวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘**

